

Sovettiliiton finanssihojelma vuodelle 1937

(SSSR:n finanssiasian kansankomissaarin toveri G. F. GRINJKON selostuksesta SSSR:n TPKK:n III sessiassa tv. tammikuun 11 päivänä SSSR:n valtiobudjetista vuodelle 1937)

II. SSSR:n valtiobudjetin tulot v. 1937

Toverit! SSSR:n TPKK:n nykyinen sessia siirtyy käsittelemään SSSR:n valtiobudjetin vuodelle 1937 sosialismin suurten voittojen tilanteesta maassamme, voittojen, jotka SSSR:n kansat ovat saavuttaneet ja valloittaneet Leninin-Stalinin puolesta johtamalla, suuren Stalinin johdolla. (Myrskyisiä jatkuvia suosionosoituksia, jotka muuttuvat kunnianosoituksiksi.) Näiden voittojen kaikkein kirkkaimpana ja mahtavimpana ilmauksena on aikakautemme suuri dokumentti, askettinen vahvistettu maamme perustuslaki — stalinilainen Konstitutio. Jokaisen suuren ja pienen asian maassamme me nykyään suhtaudumme stalinilaisen Konstitutsioon vaatimusten näkökannalta. Sitäkin enemmän tämä koskee sellaista asiaa kuin SSSR:n valtion budjetti, jossa yhtyvät sosialistisen ekonomin, kulttuurin rakennus-

työn, puolustuksen ja hallinnan kaikkien alojen johtolangat. Vuosi 1937 on toisen viisivuotisen viimeinen vuosi, toisen viisivuotissuunnitelman jättäjämaisen sosialistisen ohjelman voittoa loppuunsaattamisen vuosi. Teollisuutemme eri etumaiset alat ja puuvilla-kone-traktoriaamat maataloudessa saavuttivat jo v. 1936 toisen viisivuotisen täyttämisen. Mutta nämä ovat vasta yksittäisiä etumaisia aloja. Jotta voisimme voitokkaasti viedä loppuun toisen viisivuotisen, meillä on vielä edessämme toteutettavaa valtava taloudellinen ja kulttuurinen rakennustyöohjelma v. 1937.

Tämä ohjelma on esitetty jo vahvistetussa kansantaloussuunnitelmassa vuodelle 1937. Tämä toisen viisivuotissuunnitelman voitokas loppuunsaattaminen heijastuu myöskin käsiteltäväksenne ja vahvistettavaksenne esitetyssä valtion budjetissa vuodelle 1937.

Siirryn esittämään vuodelle 1937 laadittua SSSR:n valtiobudjetin tulopuolta, joka on laskettu 97.782,4 miljoonaksi ruplaksi, t.s. 14.390,2 miljoonaa ruplaa eli 17,3 prosenttia suuremmaksi kuin viime vuonna.

Vuoden 1937 valtiobudjetin tulopuolen pohjaksi on otettu seuraavat hallituksen vahvistamat tehtävät tuotannon ja tavara-

vaihdon alalla. Teollisuustuotannon tulee v. 1937 kasvaa 20 prosentilla, siinä luvussa tuotantovälineiden tuotannon 19,5 prosentilla ja kulutusvälineiden tuotannon 20,8 prosentilla. Rautatie-

liikenteen määräksi on otettu 565 miljoonaa tonnia eli 16,6 prosenttia enemmän kuin v. 1936. Vähittäiskauppavaihdoksi on otettu 181 miljoonaa ruplaa eli 28,6 prosenttia enemmän kuin v. 1936.

Näinollen vuoden 1937 budjetin tulopuolen pohjana on tuotannon ja tavara-

vaihdon suunnitellun kasvun pohjalta ja kiertokulun viivästymisen aleneminen 8,7 prosentilla tekee v. 1937 noin 1,2 miljardia ruplaa, eli 66,3 prosenttia enemmän kuin v. 1936. Tällä samalla pohjalla kulutuskoo-

peratsioon voimien kasvu, me odotamme saavamme 9 miljardia ruplaa.

Tov. Grinjo korostaa sitä, että suurimman voittosumman antaa merkitykseltään ja tekniikkaselta aseistukseltaan etumainen raskas teollisuus, jonka v. 1937 annettava 4,2 miljardia ruplaa voittoa eli 29,3 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna.

Seuraavana voittojen määrään nähden on Elintarveteollisuuden k, jonka on annettava voittoa 3,8 miljardia ruplaa eli 35 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna.

Paikallisen teollisuuden tuotanto-ohjelma vuodelle 1937 antaa paikalliselle teollisuudelle mahdollisuuden koota noin 3 miljardia ruplaa voittoa.

Erikoisesti kannattaa korostaa

Myöskin keryssä teollisuudessa kasvaa huomattavasti liikevaihtovero. V. 1936 me saimme kevyeltä teollisuudelta noin 9 miljardia ruplaa liikevaihtoveroa. V. 1937 me odotamme saavamme 11,4 miljardia ruplaa. Myöskin elintarveteollisuudelta budjetin tulot kasvavat 16,8 miljardista ruplasta v. 1936 — 20,4 miljardiin ruplaan v. 1937.

Uutta veroasiamme v. 1936 oli se, että kolhoosilta otettava maataloudellinen rahavero vaihdettiin rahalliseen tuloveroon.

Tämän uuden kolhoosilta otettavan rahallisen tuloveron toteuttamisen tulos osoittaa, että jyvilläjaksveista saatujen tulojen laskuun kolhoosit maksoivat eli 65 prosenttia veroa, kuten oli vanhan maatalousveron mukaan, vaan ainoastaan noin 39 prosenttia. Noin 21 prosenttia koko verosta kolhoosit maksoivat teknillisistä viljelyksveista saatujen tulojen laskuun, noin 18 prosenttia — puutarhoista ja kasvatustoista, noin 11 prosenttia — karjanhoitosta saatujen tulojen laskuun jne. Me saimme lukuisia kirjjeitä kolhoosien puheenjohtajilta ja kolhoosnikoilta, jotka osoittivat sitä, että uusi rahallinen tulovero saa aikaan kolhoosien oikeudenmukaisemman verotussysteemin ja vastaa kolhoositalouden kehityksintressejä. Tämän veron maksut ovat v. 1936 käyneet täysin menestyksellisesti.

Vuosi 1936 on erioisella tilalla SSSR:n sisäisten valtiolainojen kehittämisessä. Minä tarkoitan v. 1936 suoritettua valtion sisäisten lainojen konversiota.

Tammikuun 1 päivän mennessä v. 1937 on miltei 26 miljoonaa maamme työväkeä vaihtaneet aikaisempien lainojen obligatit uuden lainan obligatioihin yli 10 miljardin ruplan summalla. Itse obligatioiden vaihto muodostui tehtaissa ja kolhoosissa työväkeä kutsuttujen joukkojen uudeksi uskollisuudella kirkkaaksi demonstrosioksi sosialistista rakennustyötä kohtaan ja sisäisten lainojen konversion tukemiseksi.

Konversion suorittamisen ohella v. 1936 toteutettiin toveri Stalinin aloitetta äärimmäisen tärkeä laki siitä, missä järjestyksessä säästökassat antavat lainoja valtion sisäisten lainojen obligatioita vastaan.

Tällä uudella lailla on suuri merkitys. Se todistaa Sovettiliiton finanssimahdin lujuuttamista ja suuria saavutuksia sisäisten lainojemme järjestämisessä. Se luottaa edelleen koko sisäisten lainojen asiaa ja saa aikaan laajojen työväkeä kutsuttujen joukkojen entistä suuremman tuen.

Vuosi 1936 antoi meille huomattavia saavutuksia sijoitusten kasvuun säästökassoihin. Seuraavat numerotiedot kuvaavat sijoitusten liikuntaa säästökassoissa: 1/1—33 oli sijoituksia 975 miljoonaa ruplaa, 1/1—35 oli 1,6 miljardia ruplaa, 1/1—36 — 2,4 miljardia ruplaa, 1/1—37 — 3,5 miljardia ruplaa.

Näin vuonna, samoin kuin viime vuonna, SSSR:n TPKK:n sessia yksimielisesti tukee tätä Puolustusasiain kille varojen myöntämisen kasvua, jonka määrää suuren Sovettiliiton puolustuskuntoisuuden luojittamisen ja rauhan asian puolesta suuren intressin. (Myrskyisiä jatkuvia suosionosoituksia.)

Valtio- ja paikallisten budjetin laskuun on huomioitu menojen suuri kasvu valistukseen. Kun v. 1936 menot valistukseen tekivät 13,9 miljardia ruplaa, niin ne on vuodelle 1937 suunniteltu 18,5 miljardiin ruplaan summaksi.

Näinollen yksistään yhtenä vuonna menot valistukseen kasvavat 4,6 miljardilla ruplalla.

Valistukseen myönnetystä 18,5 miljardin ruplan kokonaissummasta 8,2 miljardia ruplaa tulee koulujen, lastentarhojen ja lastenkotien osalle, kasvun tehdesä 36,2 prosenttia edelliseen vuoteen verrattuna. Valistukseen myönnettyjen menojen näin valtava kasvu on selitettävissä sillä seikalla, että alkeis- ja kesikoulussa opiskelevien lasten lukumäärä yleisen oppivelvollisuuden pohjalla nousee miltei 2,5 miljoonalla ja tekee vuoden 1937 loppuun mennessä 80 miljoonaa henkeä.

Kun v. 1936 valtiobudjetilla ja paikallisilla budজেটilla terveydenhoitoon käytettiin 5,8 miljardia ruplaa, niin sessialle esitettyssä vuoden 1937 budjetiprojektissa on huomioitu 7,5 miljardia ruplaa.

Suurin summa menee sairaalapuoleen, nimittäin — 2.250 miljoonaa ruplaa eli 28 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna.

Menojen suurin kasvutempo meillä on äitien ja lapsien suojeluksen alalla. Tälle alalle on v. 1937 suunniteltu myönnettäväksi 1.255 miljoonaa ruplaa, sensijaan kun v. 1936 myönnettiin 789 miljoonaa ruplaa eli kasvun 59 prosenttia.

Yleiskansallisen käsittelyn jälkeen v. 1936 SSSR:n TPKK ja Sovnarkom hyväksyivät mainion lain "Aborttien kieltämisestä, aineellisen avustuksen lisäämisestä synnyttäjille, valtion avustuksen antamisesta suuriperheille, synnytyslaitosten, lastenseimien ja lastentarhojen verkoston laajentamisesta, rikoslaillisen rangaistuksen suurentamisesta elmentien maksamatta jättämisestä, sekä eräistä muutoksista avioeroja koskevassa lainsäädännössä".

Tov. Grinjo tiedottaa, että tähän hallituksen dekreettiin liittyvien menojen yhteissumma v. 1937 tekee 8.173 miljoonaa ruplaa. Vuoden 1936 aikana se tekee yli 1.800 miljoonaa ruplaa, jotapaitsi sitä ennen, kun hallitus oli dekreetin antanut, alku-peräinen summa laskettiin 1.127 miljoonaksi ruplaksi. Vuoden 1936 neljännellä kvartaalilla on maksettu yli 200 miljoonaa ruplaa avustuksia monilapsisille äideille. Myönnettyihin 8.173 miljoonaa ruplaan on lisättävä myöskin raskaus- ja synnytysmenot, jotka on huomioitu yhteiskunnallisen vakuutuksen budjetiprojektissa 1.105 miljoonaksi ruplaksi — kaksi kertaa suuremmaksi kuin viime vuonna.

Kaunopuheisemmin kuin mitkään sanat nämä numerot puhu-

vat puoleen ja hallituksen suu- resta huolenpidosta, toveri Stalinin suuresta huolenpidosta sovettiperheestä ja sovettilaisista. (Jatkuvia suosionosoituksia.)

Tasavaltien ja paikallisten budjetien menojen kasvua v. 1937 havainnollisesti kuvaavat seuraavat numerotiedot (katso allaolevaa taulukkoa).

Näissä tasavaltien ja paikallisten budjetien kasvunumeroissa heijastuu leniniläis-stalinilainen kansallisuuspolitiikka, jonka perustus on laskettu suuresta stalinilaisessa Konstitutsiossa, sekä SSSR:n kansojen veljestyväisyys.

Uuden, stalinilaisen Konstitutsioon vaatimusten valossa valtiobudjetin ja paikallisten budjetien kysymykset sekä niiden vahvistamisesta ja täyttämisestä säädetyn järjestyksen mitä ankaramman noudattamisen valossa budjettikurin ja budjetien täyttämistä tehtävien julkisten selostusten kysymykset saavat vielä suuremman merkityksen ja vaativat meiltä uusia ponnistuksia valtion budjettijärjestyksen ja mitä ankaramman budjettikurin luojittamiseksi.

Budjettityömeidän meidän on puhdistettava finanssiparisaanmaisuuden, omavaltisuuden ja sovettivaltion lajeja kohtaan kohdistuvan epäkunnioituksen jätteistä. Meidän on suojattava valtiobudjetti ja yleensä valtion varat kaikenlaisilta tuhailuilta ja valtion varojen laskuun "hyväntekeväisyyttä harjoittavilta".

SSSR:n valtiobudjetti vuodelle 1937 on toisen viisivuotisen voittokkaan loppuun suorittamisen finanssihojelma.

Yleisliittolaisessa ylimääräisessä sovettien VIII edustajakokouksessa pitämässään historiallisessa selostuksessa toveri Stalin sanoi, että "SSSR:lle sosialismi on sitä, mikä on jo saavutettu ja valloitettu". Vuoden 1937 valtiobudjetti on sekä tulotähtittänsä että menojensa suuntaamisen puolesta myrskyisesti kasvavan sosialistisen yhteiskunnan budjetti, työväestön ja talonpoikien sosialistisen valtion sekä proletarisen vallan vapauttamisen laajan maamme kansojen veljellisen yhteistyöskentelyn budjetti.

Vuodelle 1937 esitetyn SSSR:n valtiobudjetin numeroissa ovat saaneet täydellisesti heijastuksensa SSSR:n kansalaisten oikeudet, jotka on kirjoitettu suureen stalinilaisen Konstitutsioon.

SSSR:n valtiobudjetti vuodelle 1937 on todistus sovettiruplan edelleen lujuuttamisesta ja voittaneen sosialismin maan finanssimahdin kasvusta, maan, joka kulkee voittoa voittoon Leninin-Stalinin puolesta johtamalla, kansojen suuren johtajan toveri Stalinin johdolla. Vuoden 1937 valtiobudjetin täyttämisen puolesta käytävä taistelu on eroittamaton osa taistelusta toisen viisivuotisen voittokkaan loppuun suorittamisen puolesta, Suuren proletarisen vallan XX vuosiapäivän arvonnukaisen vastaanottamisen puolesta. (Jatkuvia suosionosoituksia.)

Liittotasavaltien valtio- ja paikallisten budjetien menot v. 1936 ja 1937

Liittotasavallat	V. 1936 milj. rpl.	V. 1937 milj. rpl.	%:issa v. 1936:een
Venäjän SFST	15.077,2	17.375,9	115,2
Ukrainan SSR	4.335,8	5.066,1	116,8
Valko-Venäjän SSR	801,4	918,5	114,6
Azerbaidžhanin SSR	600,8	755,5	125,8
Gruzian SSR	720,9	888,4	116,3
Armenian SSR	287,5	312,9	108,7
Turkmenian SSR	322,1	377,9	117,0
Uzbekian SSR	933,5	1.133,5	121,4
Tadžikian SSR	289,8	366,8	126,6
Kazakhian SSR	651,0	949,8	145,9
Kirgizian SSR	145,2	245,3	168,9
Taka-Kaukasian federatiivinen budjetti	56,5	—	—
Yhteensä	24.171,2	28.340,0	117,2

Maamme rautatieläiset vastaavat Leninigradilaisten haasteeseen

Vastaukseksi Leningradin haasteeseen Moskva-Sortirovotshnaja depon työläiset, komentajat ja insinööri-tekniilliset työntekijät ottivat itselleen sitoumuksen: saattaa junien tekniillisiä nopeudeksi 36 kilometriä, vuorokauden keskinopeudeksi 400 kilometriä, puhdistusremonttien väliseksi matkaksi 7.000 kilometriä, säästää vähintään 5 prosenttia polttoainetta, likvideerata täydellisesti junienvälisen remontin. Suorittamaan jokaisen veturin puhdistusremontin yhdessä työssä, turvaten korkean laadun. Tehdä työtä ilman vaurioita ja onnettomuuksia, noudattaen ankarasti tekniillisen eksplaat-sion sääntöjä.

Moskva-Passazhirskaja depon työntekijät sitoutuivat kuljettamaan junia myöhästyttä, täsmällisesti grafiikan mukaan. Kohottamaan junien keskinkertaisen nopeuden vuorokausittain 830 kilometrin, työskentelemään ilman vaurioita. Samanlaisia sitoumuksia ottavat itselleen Leninin, Donin, Lokakuun, Stalinin, Zherdzhinskian nim. om. Jaroslavin, Kirovin ja muiden rautateiden deponien, asemien, vaunujen, rataosien työntekijät.

I. Vuoden 1936 finanssiyhteenvedot

Vuosi 1936 on sosialismin erinomaisten voittojen vuosi maassamme ja ennenkaikkea suuren stalinilaisen Konstitutsioon vuosi. Vuosi 1936 on stahanovilaisen liikkeen myrskyisen kehittymisen vuosi, suurien saavutusten vuosi uuden tekniikan valistamisessa teollisuudessa, transportissa ja maataloudessa, todella "uuden mahtavan rynnistyksen" vuosi (Stalin) sosialistisen rakennustyön kaikilla aloilla. Tämä ei ole voinut olla löytämättä heijastustaan myöskin finanssi-alalla. Vuosi 1936 on rahatalouden laajan edelleen kehittymisen vuosi, sovettiruplan edelleen lujuuttamisen sekä koko finanssi- ja krediitti-rahamekanismin lujuuttamisen vuosi sosialistisen rakennustyön uusia tehtäviä vastaavasti.

Miten v. 1936 on täytetty valtion budjetti? Kuten tunnettua, valtiobudjetti vuodelle 1936 vahvistettiin tulo- ja menopuolel samalle summalle — 78.715 miljoonalla ruplalla. SSSR:n valtiobudjetti v. 1936 ei ole, vaan täytetty, vaan myöskin ylittetty: tulopuolella — 5,9 prosentilla ja menopuolella 3,8 prosentilla.

Me olemme saavuttaneet sen, että olemme päättäneet vuoden 1936 ylittämällä budjettitulot menoihin nähden noin 1,7 miljardilla ruplalla.

Valtiobudjetin tulojen ylittämisen v. 1936 miltei 5 miljardilla ruplalla eli 5,9 prosentilla on selitettävissä plaanin yli tapahtuneella teollisuustuotannon kasvulla, sellaisten tekniillisten viljelykskasvien erinomaisella korjuulla, kuten puuvilla, rautatie-kuljetusplaanin ylittämällä, tavara-

vaihtoplaanin ylittämällä, plaanin yli saatujen voittojen huomattavalla kasaantumisella kansantalouden useilla aloilla ja väestön tulojen suunnattomalla kasvulla kaupungissa ja maaseudulla.

Tosiaanakin raskas teollisuus antoi v. 1936 tuloita yli plaanin 1,7 miljardin ruplan arvosta ja 845 miljoonaa ruplaa voittoa yli plaanin. Elintarveteollisuus antoi tuloita yli plaanin 600 miljoonaa ruplaa arvosta ja voittoa yli plaanin 260 miljoonaa ruplaa. Kevyt teollisuus antoi tuloita yli plaanin 370 miljoonaa ruplaa arvosta. Kulutus-

laitosasiain k. kuljetti 27,2 miljoonaa tonnia lastia yli plaanin ja antoi noin 100 miljoonaa ruplaa voittoa yli plaanin.

Stahanovilainen liike on jo antanut ensimmäiset suuret saavutuksensa ei ainoastaan tuotanto-ohjelmien ylittämiseksi, vaan myöskin voittojen kasaamisessa. Valtiobudjettia vahvistettaessa vuodelle 1936 me lähdimme siitä, että voittojen yhteissumma tekee 11,8 miljardia ruplaa. Todellisuudessa niita tulee noin 14,5 miljardia ruplaa, t.s. 3,2 miljardia ruplaa enemmän kuin plaani edellyttää.

Tavaravaihtoplaani osoittautui ei vain täytetyksi, vaan myöskin ylityksi. Tavaravaihdon kokonaismäärä on noussut v. 1936 106 miljardiin ruplaan, t.s. 6 miljardia ruplaa suuremmaksi kuin plaani.

Kuten tunnettua, v. 1936 me emme korottaneet väestön veroja. Tästä huolimatta valtion budjetin ja paikallisten budjetit ovat tällä tiloilla saaneet suunnit-

la ruplalla vuoteen 1935 verrattuna, sekä myöskin maaseudun tulojen valtavalla kasvulla.

Vuoden 1936 valtion sisäinen laina on levitetty yllättäen. Säästökassat ovat vetäneet uusia sijoituksia noin 1 miljardin ruplan summan, t.s. 200 miljoonaa ruplaa enemmän kuin edellytettiin TPKK:n vahvistamassa budjetissa.

Valtiobudjetin menot on täytetty 3,8 prosentilla eli 3 miljardilla ruplalla yli plaanin. Me saatoimme suorittaa nämä lisämenot sen vuoksi, että meillä oli huomattavasti enemmän tuloja kuin budjetissa edellytettiin.

3 miljardin ruplan lisämenot me käyttimme noin 1 miljardia ruplaa kansantalouden lisäfinansseeraukseen, pääasiassa maatalouskansankomissariaatteja varten, noin 2 miljardia ruplaa — valistukseen, opettajien palkkojen korottamisen yhteydessä sekä lisämenoihin lastentarhojen laajentamisessa, ja noin 800 miljoonaa ruplaa — terveydenhoitoon lastentarhojen, synnytyslaitosten ja muiden lääketieteellisten verkoston edelleen laajentamiseen.

Puolustusasiain kansankomissariaatti sai v. 1936 — 14,9 miljardia ruplaa. Toisin sanoen, me olemme täydellisesti täyttäneet SSSR:n TPKK:n viime sessian päätöksen menojen lisäämisestä v. 1936 suuren synnyttämämme puolustuskuntoisuuden kasvulla, sellaisten tekniillisten viljelykskasvien erinomaisella korjuulla, kuten puuvilla, rautatie-kuljetusplaanin ylittämällä, tavara-

vaihtoplaanin ylittämällä, plaanin yli saatujen voittojen huomattavalla kasaantumisella kansantalouden useilla aloilla ja väestön tulojen suunnattomalla kasvulla kaupungissa ja maaseudulla.

SSSR:n TPKK:n viime sessiassa minä selostin, että vuoden 1935 aikana vähittäiskauppahintojen aleneminen koko vähittäiskauppavaihdossa nousi noin 5 miljardin ruplan vuodeen 1934 hintoihin verrattuna. Tällä on työväkeä kutsuttujen elintason kohottamiselle sitäkin suurempi merkitys, että työväestön ja palveluskuntalaisten työpalkka ja kolhoosimaaseudun tulot näiden vuosien aikana voimakkaasti nousivat.

Porvarilliset kritiikot alakoelosi väkineivät sen edessä, että toisaalta SSSR:n finanssimahdi kiistämättä tavattomasti kasvoi ja sovettirupla lujuutti ja toisaalta useimpien kapitalististen maiden ja ensikädessä fasististen maiden valtiobudজেটেissa oli yhtä kiistämättömän toivoton (suoranainen tai peitetty) väjäs ja niiden valuuttojen tila oli äärimmäisen heikolla kannalla. Herrat porvarilliset ekonomistit aivan ilmeisesti menettivät halun sovettifinanssin ja kapitalististen finanssin vertailevaan karakterisoinmiseen. Se ei ollut heille edullista.

Suojellen rauhaa me emme samalla hetkessä uuhda sitä vaaraa, että kimppuumme hyökkäävät fasistit ja imperialistit, jotka kutsuvat kaikkien taantumuskellisten, pimeiden voimien yhdistymiseen hyökkäystä varten, sosialismin maata vastaan.

Edelleen tov. Grinjo kuvaa vuonna 1936 suoritettuja organisaatio-finaanssitoimenpiteitä: dotatiosysteemin poistamista raskas teollisuudessa, tuotantolaitoksen tiiretöörin fondilajia, valtiolainojen konversiota ym. jne.

G. F. GRINJO, kansankomissaari

Jo v. 1938 toveri Stalin selostuksessaan ensimmäisen viisivuotisen yhteenvedosta asetti koko maalle kaikessa laajuudessaan kysymyksen — tuotantokustannuksien alenamisesta ratkaisevana kysymyksenä sosialistisen rakennustyön tempojen jouduttamiseksi. Vakavat saavutukset tällä alalla ovat kuvaavia vuodelle 1936.

Tov. Grinjo korostaa sitä, että suurimman voittosumman antaa merkitykseltään ja tekniikkaselta aseistukseltaan etumainen raskas teollisuus, jonka v. 1937 annettava 4,2 miljardia ruplaa voittoa eli 29,3 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna.

Seuraavana voittojen määrään nähden on Elintarveteollisuuden k, jonka on annettava voittoa 3,8 miljardia ruplaa eli 35 prosenttia enemmän kuin edellisenä vuonna.

Paikallisen teollisuuden tuotanto-ohjelma vuodelle 1937 antaa paikalliselle teollisuudelle mahdollisuuden koota noin 3 miljardia ruplaa voittoa.

Erikoisesti kannattaa korostaa

III. SSSR:n valtiobudjetin menot v. 1937

Siirryn vuoden 1937 valtiobudjetin menoihin. SSSR:n valtiobudjetin menojen yhteismäärä v. 1937 tekee 96 miljardia 832 miljoonaa ruplaa, sensijaan, kun se v. 1936 teki 81 miljardia 692 miljoonaa ruplaa, t.s. lisääntyen 18,5 prosentilla. Jos tähän vielä lisätään paikallisten budjetin 6 miljardin ruplan menot, jotka käytetään paikallisten tulojen laskuun ja jotka eivät käy valtiobudজেটেissa, niin valtiobudjetin ja paikallisten budjetien menojen yhteissumma v. 1937 nousee miltei 108 miljardiin ruplaan. Näin on Sovettiliiton finanssimahdi kasvanut.

Valtiobudjetin menojen yhteensä kasvassa enemmän kuin 15 miljardilla ruplalla eli 18,5 prosentilla, budjetitimenot kansantalouden finansseeraamiseen on suunniteltu 39,2 miljardin ruplan summalle, t.s. hiukan suuremmaksi kuin v. 1936 taso. Tämä ei lainkaan merkitse sitä, että me pidämme SSSR:n kansantalouden kasvua.

Kansantalouden finansseeraukseen budjettivarojen myöntämisen säilyttäminen v. 1937 vuoden 1936 tasolla merkitsee vain yhtä — sosialistisen talouden omien kasaantumisen suurta kasvua.

Kuten edellisinkin vuosina, kansantalouden finansseeraamiseen tarkoitettujen budjetitimenojen pääosana on **kapitaalarakennustyön finansseeraus**. Kapitaalarakennustyön kokonaismääräksi v. 1937 on hyväksytty 32,5 miljardia ruplaa voimassaolevissa hinnoissa. Kapitaali-

seurauksen kokonaismääräksi v. 1937 on hyväksytty 29,1 miljardia ruplaa. Tämä merkitsee sitä, että 3,4 miljardia ruplaa on säästettävä tuloksena vuoden 1937 rakennustyön kustannusten alenamisesta 10,5 prosentilla.

Toisen viisivuotisen viimeisen vuoden kapitaaliyöplaanin valtava merkitys on siinä, että tämän plaanin menestyksellisen toteuttamisen tulee turvata meille uuden peruskapitaalin, t.s. uusien tehtaiden, rautateiden, asuntojen, koulujen, sairaaloiden, kone-traktoriaemien ym. käytäntöönottaminen 34,7 miljardin ruplan summalla.

Erikoisen kärkevästi tov. Grinjo asettaa kysymyksen kontrollista kapitaalarakennustyön myönnettävien varojen oikeaan käyttämiseen nähden. Me olemme oppineet — sanoo tov. Grinjo — antamaan rajoja kapitaalarakennustyön finansseeraukseen, mutta vielä sangen huonosti kontrolloimme niiden oikeaa käyttämistä.

Kuten tunnettua, Puolustusasiain k. menoihin on v. 1936 budjetilla myönnetty 14 miljardia 815 miljoonaa ruplaa. Puolustusasiain k. v. 1936 valtiobudজেটেissa 14,9 miljardia ruplaa. Sovettiliiton puolustus tästä kieltäytyä voitti, ja siis sosialismin asia ja rauhan asia voitti.

SSSR:n TPKK:n käsiteltäväksi ja vahvistettavaksi esitetyssä valtiobudজেটেissa vuodelle 1937 on Puolustusasiain k.ille myönnettäväksi varat suunniteltu 20.102,2

miljoonaksi ruplaksi, t.s. huomattavalla kasvulla viime vuoteen verraten. (Myrskyisiä suosionosoituksia.) Viime vuoden aikana suoritettu Punaisen armeijan miehistyksen lisääminen, josta selotti SSSR:n TPKK:n viime sessiassa tov. Tuhatshvskij, koko vuoden 1937 ajaksi laskettuna vaatii huomattavia lisävaroja. Tämän ohella raskaan teollisuutemme kasvu ja eritoten se, että yleisliittolaisen ylimääräisen sovettien VIII edustajakokouksen päätöksen mukaisesti on suoritettu puolustusteollisuuden kansankomissariaatin muodostaminen, sallii v. 1937 viemään entistä pitemmälle armeijan tekniillistä varustamista ensiluokkaisilla ja tämän vuoksi kalliilla aseistusvälineillä (jatkuvia suosionosoituksia), jotka myöskin vaativat huomattavia lisävaroja. Edelleen teollisuus- ja maataloustuotannon kasvu, joka on hyväksytty kansantaloussuunnitelman mukaan vuodelle 1937, sallii huomattavasti laajentaa myöskin armeijan omia varastoja kaikilla aloilla, mikä yhdistyy suurin menoihin niin itse näiden varastojen kuin myöskin varastotilojen rakentamisen ja säilytyksen järjestämisen maksamiseen.

Lopuksi, v. 1937 meillä on mahdollisuus laajentaa edelleen kasarmien rakentamista ja remonttia, Punaisen armeijan komentajien asuntorakennustyötä sekä kehittää entistä laajemmaksi poliittis-valituskellisia toimintoja Punaisessa armeijassa.

Minä en enää sitä, etteikö tä-

H. Mäkinen

Presidenttivaalien edellä Suomessa

SUOMESSA suoritetaan tammik. 15 p:nä 1937 presidentin valitsijamiesvaalit. Helmikuussa nämä valitsijamiehet valitsevat uuden presidentin seuraavaksi 6-vuotiskaudeksi. Näillä presidenttivaaleilla on aivan erikoinen merkitys. Niissä taistellaan osa taistelusta demokratian ja fasismin välillä.

V. 1930 lapualaishyökkäyksestä lähtien on Suomessa valtiokomennossa tuntunut voimakasta fasisista pyrkimystä, vaikkakaan ei siellä vielä ole toteutettu täydellistä hirmukomentoa hitleriläiseen malliin. Viime vuosien aikana demokratia Suomessa ollut fasismin alituisessa puristuksessa — ja demokratian itsepuolustustakin on hoidettu ylen heikosti. Fasisminvastaisen taistelun kuorman ja helteen on saanut kantaa työväenluokka yksinään. Porvariston demokraattiset ainekset ovat melkein yksinomaan noudattaneet strutsitaktiikkaa — päänsäaseen painamista ja useasti on niiden "demokratismi" suorastaan ollut fasisien taantumusten auttamista.

Kesällä 1936 suoritettujen eduskuntavaalien ja syyskuun lopussa tapahtuneen hallituksen vaihdoksen lisäksi kuitenkin viissä muutoksen tapahtumista voimashuhteissa porvarillisen demokratian hyväksi. Fasisien hyökkäys on tällä hetkellä hiukan heikentynyt sen johdosta, että demokratian voimat ovat alkaneet yhdistyä vastarintaan fasisia vastaan.

4 vuotta vallassa olleen Kivimäen hallituksen kukistuminen oli osittaisvoitto demokratialle. Kivimäen hallitus oli taantumussellinen, fasisistioiva, mutta ei varsinaisen fasisistihallitus. Se ajoi demokratian järjestelmällisen supistamisen linjaa: monin fasisistien laeja, poikkeuslaeja, asetuksia, määräyksiä ja muilla toimenpiteillä; kieltämällä kaikki kommunistiset järjestöt, vainoamalla joitakin sosialidemokraattisiakin järjestöjä, joukkovangitsemisella jne. Tästä huolimatta on Suomessa vielä porvarillisen demokratian jälleitä. Sosialidemokraattista ja muita puolueita, kommunistipuoluetta lukuunottamatta, ei ole hajotettu; on parlamentti, joka valitaan yleisillä vaaleilla, joista "vain" kommunistit on syrjäytetty. Suomen hitleriläisten puolue IKL ("isänmaallinen kansanliike" — lapualaisten uusi nimi) on koko ajan esiintynyt oppositiovoimien asemassa (muutama vuosi sitten se järjesti epäonnistuneen kaappausyrityksenkin).

Mutta siitä huolimatta, että pääministeri Kivimäki kuului edistyspuolueeseen (sen oikeistosiivustaan), oli Kivimäen hallitus tosiasiallisesti mustin taantumushallitus, mitä Suomessa on ollut sitten 1918. Se nojautui kiukkuihin taantumussuhteisiin presidentin Svinhufvudin tukeen ja eduskunnan taantumussuhteisiin eri puolueissa sekä käytti hyväkseen porvarillisen demokratian oppositiovoimien arkuutta ja sen voimien hajanaisuutta.

Kivimäen hallituksen talouspolitiikan peruslinjana oli sen kiikheä halu auttaa Suomen kapitalismia ulos pulasta ja depressiosta yksinomaan työtätekevien joukkojen kustannuksella. Suuresti alennettujen palkkatason alhaalla pitämiseksi jätettiin sata-tuhantien työttömien armeija ilman pienintäkään valtion avustusta. Osa heistä pantiin tosin yleisiin töihin, mutta palkalla, joka määräytyi 25 pros. alhaisemmaksi sekatyöläisen keskimäärästä palkkaa. Kun työnantajat alensivat palkat varoitiden tasolle, alennettiin varoitiden palkkoja taas automaattisesti 25 pros. Täten muodostui työttömistä huolettomienkin ruuviksi, jolla alennettiin työssäolevien palkkoja. Lakkojen aikana vangittiin Kivimäen poliisi lakkoilijoita ja asetti ne syytteen "työrauhan rikkomisesta". Hallitus valmisti lakiesityksen, jolla lakot kokonaan kiellettiin. Talonpoikaista asemaa kuvaa parhaiten se, että Kivimäen hallituskausi joutui yli 20.000 talonpoikaisperhettä velkaantumisen ja pakkohuutokappujen kautta pois tioltaan.

Sisäpoliittisesti suoritti Kivimäen hallitus kansan demokraattisten oikeuksien ja vapauksien jatkuvaa rajoittamista ja supistamista. Ei ainoakaan hallitus Suomessa ole sääntänyt niin monia poikkeuslakeja kuin mitään tekijä "liberaali" Kivimäen hallitus. Oltiin jo niin pitkällä, että lukuisia porvarillisia sanomalehtimiehiä "uomittiin poikkeuslakien perusteella vankeusrangaistuksiin (joukossa maan suurimman porvaripuolueen, maalaisliiton, pää-äänkannattajan 2 toimittajaa). Sosialidemokraattisen puolueen liput kiellettiin, samoin kuin "Internationalsen" lau-

laminen, porvarillisten pasifistien kokouksia kiellettiin ja heidän järjestöjään vainottiin. Kivimäkeläinen "demokratia" alkoi monessa suhteessa arveluttavasti muistuttaa fasisista komentoa. Tätä sisäpolitiikan muotoa täydensi Kivimäen hallituksen hitleriläis-ystävällinen ulkopolitiikka. Vain v. 1918, jolloin Saksan keisarikunta joutui pitämään Suomea miehittettynä ja Suomen politiikkaa ohjattiin kenraali von der Goltzin ratsupiikillä, on saksalaisen imperialismin vaikutus Suomessa ollut suurempi kuin Kivimäen hallituksen aikana.

Tämä politiikka ei luonnollisestikaan vastannut Suomen kansan mielialoja ja tahtoa. Se oli politiikkaa, mikä johtaa vain täydelliseen fasisistikomennon toteuttamiseen, mistä jo SKP:n VI puoluekokous (marrask. 1935) työtätekeviä joukkoja vakavasti varoitti. Taistelussa tätä politiikkaa vastaan on SKP:n vaikutus Kominternin VII kongressin jälkeen huomattavasti kasvanut. Kommunistit ovat aktiivisesti osallistuneet jokaiseen osastitehtävään fasisistien poikkeuslakeja ja hallituksen muita fasisistia toimenpiteitä vastaan. Kommunistit olivat etujoukkona työväenluokan lakkoilijoissa. Ammatilliseen liikkeeseen osallistuivat kommunistit rinnan sosialidemokraattisten työläisten kanssa. Heinäk. 1 ja 2 p:nä suoritetuissa eduskuntavaaleissa kutsui Suomen Kommunistinen puolue, jolla illegaalilaisena puolueena ei ollut mahdollisuutta asettaa omia ehdokaslistojaan, fasismin uhan huomioonottaen kaikkia kannattajiaan antamaan äänensä vasemmistososialidemokraattisille ehdokaille.

Näissä vaaleissa tuli edistyspuolueen vaikutus Kivimäen hallituksen ruokottomuuksien johdosta kokoon niin, että se 200 edustajapaikasta sai vain 7. Samanaikaisesti sosialidemokraattinen puolue, jota myös kommunistinen puolue vaaleissa tuki, saavutti kauniin voiton, saaden 83 paikkaa, joista 5 uutta.

Parlamenttaaristen tapojen mukaisesti olisi hallituksen tilalisen tappion jälkeen ollut jätettävä paikkansa. Kivimäki ei kuitenkaan mitään sellaista ajatellutkaan. Eipä hän edes katsonut tarpeelliseksi antaa uudelle parlamentille sen kokoontumisen tavamukaista hallituksen ohjelmaseitityskään. Täten hän röyhkeästi demonstreesi hallituksen halua olla välittämättä eduskunnasta ja vaaleista ilmoituksista laajojen kansanjoukkojen tahdosta. Kivimäki halusi hallita edelleenkin vain presidentin turvin.

Tämä röyhkeä eduskunnasta pitämättömyys ei voinut olla lisäämättä tyytymättömyyttä hallitusta kohtaan sellaisenkin arkojen aineiden t-holta, jotka aikaisemmin olivat antaneet Kivimäen nyrkinkusjen pöytäan, pelotta itseään. Monien silmät aukenivat, kun he näkivät, että Kivimäen "demokratia" lähenee yhä enemmän täydellistä fasisistidiktatuurikomentoa. Pikkuporvariston kannatukselta riippuvat puolueet — maalaisliitto, edistyspuolue, ruotsalainen puolue — alkoivat pelätä kannattajajoukkojen menetystä, jos he edelleenkin jatkavat Kivimäen hallituksen sietämistä ja kannattamista. Näiden porvarillisten puolueiden demokraattiset ainekset alkoivat vähitellen tulla vakutuiksi välttämättömyydestä asettua edes jossain määrin vastustamaan maan jatkuvaa fasisoitumista. Vasemmistosiivustan voimistuminen sosialidemokraattisessa puolueessa ja ammatillisissa järjestöissä ajoi myöskin sosialidemokraattista puoluetta tiukempaan oppositioasenteseen hallituksen nähden.

Pisaraksi, joka sai porvaripuolueiden demokraattisten aineiden kärsivällisyyden maljan ryöpsähtämään yli äyräittänsä, muodostui hallituksen varmin tuen — salaisen valtiollisen poliisin menettely. Ohraa suorastaan sylkäsi kaikkia ei-fasisteja kasvoihin. Syyskuussa se jätti — "eredykessä", niinkuin sitten sanottiin — Helsingin raastuvan oikeudelle "asiantuntijalausuntoa" oikeusjutussa "Ihmiskoikeuksien Liittoa" vastaan. Itse pääministeri Kivimäki oli vaatinut tämän porvarillisten tiedemiesten, kirjailijoiden, pasifistien ja eräiden sosialidemokraattisten toimihenkilöiden perustaman järjestön lakkauttamista "kommunistisena järjestönä". "Liberaali" Kivimäen sanakirjassa olivat hänen hallituksensa esittämän kuolemanrangaistuksen vastustaminen, sanavapauden puolustaminen, amnestian vaati-

minen (vankien lukumäärä Suo- tissa on Kansainliitolle jätetty vankilatilaston mukaan suhteellisesti paljon suurempi kuin Saksassa, Itävallassa ja Puolassa), kaikki vaatimukset, joita ihmiskoikeuksien Liitto ohjelmansa perusteella olisi voinut esittää, "selvää kommunismia". Liiton johtoon kuuluvat 4 professoria, 6 kansanedustajaa, 6 kirjailijaa, 8 tohtoria, tuomaria ym. korkeimman sivistyksen saanutta henkilöä, sen 20 porvarillista ja 8 sosialidemokraattiseen puolueeseen kuuluvaa johtohenkilöä olivat Kivimäen mielestä vain "Moskovan agenteja". Siksi oli Liitto muka lakkautettava.

Poliittinen poliisi oli tietysti samaa mieltä pääministerin kanssa ihmiskoikeuksien Liitton nähden, koska kaikki Liiton esittämät vaatimukset olivat taantumusten politiikan vastaisia. Ja kun nyt kerran "Moskovan agenteista" oli kysymys, niin tahtoi poliisi samalla paljastaa koko Suomen valtion turvallisuutta uhkaavan "salaliiton". Tämän salaliiton, joka harjoittaa "yhteis- ja kansainvälisliikettä", syntysanat oli poliittisen poliisin välttämän mukaan Moskova Kominternin VII kongressissa lausunut tov. Dimitrov se-lustuksessaan. Suomalais, niin ilmoitti ohraa salaisessa raportissaan, on yhteisrintamaliikkeen nousu ilmennyt erikoisesti siinä, että

"sen jälkeen kun SKP v. 1935 alussa luopui yrityksestä salaisien ammatillisten joukkoilijien kehittämiseksi ja määräsi kaikki kommunistit ja yleensä vasemmistoina kset liittymään sosdem. SAK:n (ammatillisen keskus), on tämän järjestön jäsenmäärä nopeasti kasvanut. Vv. 1933—34 vaihteessa se teki vajaa 20.000, mutta oli v. 1935 lopulla noussut n. 35 tuhanteen." Tämä kasvu johtuu epäilemättä suurimmaksi osaksi kommunistien siirtymisestä SAK:n riveihin... Muutamien ammatillijoiden johtoonkin on päässyt kommunisteja.

Ammatillisten järjestöjen jäsenmäärän kasvu enemmän kuin kaksi ja puoli-kertaiseksi on tietysti hirveä asia. Samalla on lakkojen lukumäärä nopeasti kasvanut. Ammatilliset järjestöt ovat tarkkaasti esiintyneet hallituksen fasisistia lakiesityksissä: lakkoilijalta, kuolemanrangaistuksen käyttöönottamista, fasisien suosittelman "talousneuvoston" perustamista vastaan. Mutta vieläkin kauheampaa on tapahtunut. Ohraa ilmoitti, että Suomessakin on alkanut kehittyä "kansainrintamaliike", joka "yrittää päästä toimintayhteyteen myös porvariston vasemmistolaisainesten kanssa".

"Suurimpana vaarana tässä liikkeessä on pidettävä sitä, että koska se tapahtuu julkisesti, antaa se kommunistiläisille paljon suuremman agitatio- ja toimintamahdollisuuden kuin heillä viime aikoina on mitättömän pienissä maanalaissa järjestöissään ollut."

Mutta vaikka tämä liike tapahtuu julkisesti, pääsiävät salatuinkin valkeiksi, pääsiävät salatuinkin valkeiksi.

*) SAK:n jäsenmäärä on nyt jo 50.000.

sen poliittisen poliisin salapolitiisilti siitä selville ja tiedoittivat herra Kivimäelle. Tällä vaarallisel laikkeella on jo laaja järjestöverkosto ja oma lehdistö (4 aikakauslehteä mainitaa). Kansainrintaman asioilla kulkevat ihmiskoikeuksien Liiton lisäksi — poliisin tietojen mukaan — maan kaikki pasifistiset järjestöt, 2 ylioppilasyhdistystä (sosialidemokraattinen ja liberaalinen), useampia kirjailijayhdistyksiä, yksi työväenteatteri ja — kauheata! — porvarillinen "Nuortasavallalaisten Liitto", mikä on kokoonpantu edistyspuolueen, s.o. itse herra Kivimäen puolueen jäsenistä!

Ohraa ei viivytellyt esittämästä "todistuksia" kaikkien näiden "kansainrintaman" järjestöjen rikollisuudesta. Mikä on esiintynyt sodanaaraa vastaan, mikä on vaatinut sananvapautta, mikä haluaisi taistella fasisia vastaan, mikä "pitää erikoisen tärkeänä sanan-, paino- ja tutkimisvapauden säilyttämistä". Eduskunnalle jätettyyn kuolemanrangaistusta vastustavaan adressiin oli kerätty yli 120.000 allekirjoitusta. Nuortasavallalaisten liitto "pyrkii kaikkia kansankerokoksissa luittamaan ja syventämään yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden periaatetta" sekä "uudistamaan yleistä poliittista ajattelua kulttuuristävällisessä hengessä"; se "vaatii poikkeuslakien kumoamista ja kaikille vapautta tasavallaisen valtiojärjestyksen puolesta harjoitusta rakentavaa vaikutusta kansalaismielipiteeseen ja valtiovaltaan, sotilaallisesti järjestettyjen poliittisten joukkojen kieltämistä", jne. Vapaa mielinen Ylioppilasyhdistys mene sellaiseen äärimmäisyyteen, että se "ajaa hedelmällistä suhteita naapurimaihin" — toteaa ohraanraportti — ollenkaan ajattelematta, että Suomen naapurina on myöskin Sovettiliitto, josta "ei saa puhua muuten kuin hammasta purren", kuten termi kuuluu. Saman järjestön lehti ilmoittaa lisäksi edustavansa "yhteiskunnallista ja rationaalista ajattelutapaa, ajatuksenvapautta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja selkeää ja todellisuuspojaista kirjallisuutta ja taidetta".

Oli selvää, ettei tämä — salaisen poliisin kannalta katsoen — voinut olla muuta kuin moskvalaisten kommunistien salaliitto! Sillä voisiko "säädyllynen" ihminen Suomessa pyrkiä sanan-, paino- ja tutkimisvapauden säilyttämiseen tai "uudistamaan yleistä poliittista ajattelua kulttuuristävällisessä hengessä". Entäs hedelmälliset suhteet naapurimaihin — sehän on selvä Moskovan tunnus! Sehän on suoraan kopioitu Litvinovin puheesta!

Näin yritti salainen poliisi todistaa, että kaikkien noin ajattelevien on oltava kommunisteja tai "moskvalaisten kommunistien apureita".

Mutta vakavasti puhuen: poliisin mainitsemilla järjestöillä on todella jotakin yhteistä. Ne eivät ole fasisistia järjestöjä. Useimmat niistä haluavat omalla tavallaan jopa taistella fasisia vastaan. Siinä on niiden rikos. Suoranaisesti lapualaisten asioilla liikkeen leimaa ohraa kaikki fasisistille epämieluisat ainekset Moskovan asiamehiksi — temppu, jolla Suomessa niin monta kertaa ennen

on demokraattisen oppositiosuun tukittu. Pääministeri Kivimäki piti tätä poliisi-asiantuntijoidensa salaista asiakirjaa vielä taskussaan. Mutta se julkaistiin sattumalta ja ennenaikaisesti lehdistö. "Asiantuntijalausunnon" piti olla pommina, joka sopivalla hetkellä heitettävään maan demokraattisia aineksia vastaan, aseena, jolla peloteltaisiin fasismin vastustajia (erikoisesti hallituspuolueen riveissä) ja tuettaisiin Kivimäen hallituksen horjuvaa arvovaltaa. Mutta tämä ase osoittautuikin bumerangiksi, joka palattessaan iski itse hallitusta ja sen ohraamehille otsaan.

Vaikutuksen tehoamiseksi oli tähän poliisiraporttiin otettu kaikkien siinä mainittujen järjestöjen toimihenkilöiden nimet. Maa sai nähdä, että "kommunistien agenteja" ovat ei vain etevimmät tiedemiehet, parhaimmat kirjailijat (etenenässä kirjailija Sillanpää, joka v. 1936 suorittetussa kirjallisuuden Nobel-palkinnon ja ruotsalaisen puolueen kansanedustajia, toimittajia ja muita toimihenkilöitä, vaan että näihin "kommunistien apureihin" kuuluvat myös itse Kivimäen hallituksen maatalousministeri ja sosialismiministerin puolesta "Tinkalle pantuna tunnusti valtiollinen poliisi lopulta, että asiakirja oli tilannut itse pääministeri Kivimäki ja että sitä oli jo käytetty aineistona suojeluskuntakursseilla. Mutta maatalousministerille ei asiakirjaa oltu näytetty. On selvää, että kunnianarvoiset porvarilliset ei-fasistiset piirit loukkaantuivat ja julmistuivat. Jopa hallituspuolueen, edistyspuolueen lehti puhui ohraasta "mätäpaiseena", joka on puhkaistava. Selvä on, ettei tämä lehti sanallaakaan maininnut ohraan lukuisista työväenliikkeen toimistijoukosta kohtaan suoritettamista rikoksista, kuten esim. tov. Antikaisen jutun todistajain Lydia Raskin ja Lauri Lagerbomin salamurhista jne.

Ja kuitenkin ei hallitus aikoon erota: julkisesti tuli se eduskuntaan puolustamaan kolmea kaikkien taantumuskellimmissä lakiehdotuksistaan, jotka kaikki olivat tähdätyt demokratian supistamiseen. Näiden lakiehdotusten mukaan voitaisiin kuka tahansa ei-fasisti tuomita valtiopetoksesta korkeimpaan rangaistukseen. Samalla esitti hallitus näin tuomitulta riistettäväksi kaikki poliittisten vankien oikeudet. Mutta kansan kihtymys oli niin tuntuva, että tällä kertaa äänestettiin osa porvarillistakin edustajista näitä lakeja vastaan. Täten sai hallitus yhdessä istunnossa kolmekertaisen epäluottamuslauseen. Vasta silloin katsoi herra Kivimäki parhaaksi erota, vaikka presidentti perustulain vastaisesti kehoitti hallitusta jäämään paikoilleen.

Kivimäen taantumushallituksen kukistaminen oli epäilemättä fasisminvastaisen liikkeen viisi saavutus. Presidentti Svinhufvudin onnistui kuitenkin suurelta osalta tehdä tyhjäksi nämä demokraattisten voimien osittainkin saavutus. Svinhufvud kiellettyi hyväksymästä eduskunnan enemmistön luottamusta nauttivaa hallitusta, jos se sosialidemokraattinen puoluekin olisi mukana tai joka ain-

kin nojautuisi sosialidemokratian kannatukseen. Sen lisäksi vaati hän hallitukseen otettavaksi myös fasisien kokoomuspuolueen edustajia. Niin tehtiinkin: hallitus muodostettiin maalaisliiton, kokoomuspuolueen ja edistyspuolueen edustajista. Demokraattisilla aineksilla eri puolueissa on vielä niin vähän luottamusta omiin voimiinsa, että he joko suostuivat antamaan kannatuksensa uudelle "presidentinhallitukselle" tai sitä ainakin vaihtellen sietämään. Niin menetteli myöskin sosialidemokraattinen puolue siitä huolimatta, että juuri sitä vastaan oli tähdätty presidentin epidemokraattinen ja perustuslain kanssa ristiriidassa oleva menettely.

Eduskunnan enemmistö asetti sentään erikoisen komitean tutkimaan salaisen poliittisen poliisin menettelytapoja ja hylkäsi lakiesityksen, jonka mukaan poliittisista poliisista tehtäisiin valituinen valtion laitos. Molemmilla näillä toimenpiteillä oli kuitenkin vain demonstraatiivinen merkitys. Asetetun tutkijakomitean kokoonpano ei oikeuta odottamaan siltä mittaan käytännöllisiä tuloksia. Erit valtiollista poliisia hyväksytty väkivaltaiseksi valtionlaitokseksi, ei myös paljoa merkitse, sillä tämä "valtio valtiossa" on kulu-neet 18 vuotta voinut erinomaisesti, vaikka se muodollisesti onkin vain "ylimääräinen" valtiolaitos. Silti on tietysti eduskunnan enemmistön suhtautuminen poliittiseen poliisiin pantava merkille ilmauksena demokraattisten voimien viissistä aktivisointumisesta.

Siihen, että eduskunnan enemmistö sentään mukisematta nieli uuden Kallion kokoomushallituksen, jossa sotaministerin ja sisäministerin salkut ovat pahanmaisen kokoomuspuolueen edustajain käsissä, oli epäilemättä vaikuttamassa sekin seikka, että eräät uuden hallituksen ministereistä tiedetään lapualaisten vastustajiksi. Muuten aika vanhoillinen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeri Lahdensuo ei vielä liene unohtanut, miten lapualaiset aikoinaan yrittivät väkivalloin kaapata hänet käsinsä, niin että vain asellinen vastarinta pelasti hänet. Hitleriläisystävällinen ent. ulkoministeri Hackzell ei myöskään tullut uuteen hallitukseen. Täten on uusi hallitus oikein mikroskooppilla katsoen kenties hiiven verran vasemmalla Kivimäen hallituksesta, vaikka presidentin vaatimuksesta mm. ent. sisäministeri Puhakka jäi paikoilleen.

Toisena syynä, miksi uusi hallitus ei muodostamistavastaan huolimatta kohdannut vastarintaa eduskunnassa, on se, että helmikuussa tapahtuvissa presidentinvaaleissa toivoivat ei-lapualaiset ainekset voivansa vaihtaa Svinhufvudin tilalle uuden miehen. Presidentinvaihdoksen yhteydessä arvellaan voitavan saada maalle parlamenttaarinen hallitus ja että syksyinen hallitus siis on väliaikainen. Tällaiset mielialat osoittavat vielä kerran, miten suuresti Suomen porvarilliset demokraatit (ja ikestososialidemokraatit) pelkäävät omaa varjoaan. Juuri presidentinvaaleja silmälläpitäen olisi ollut tärkeä, että presidentin suoritamaan perustuslain louskukseen olisi voimalla vastattu. Presidentin demokraattiselle järjestykselle heittämän taistelustaasteen vastaanottaminen eduskunnan tai edes sen joidenkin ryhmien taholta olisi selvemmin kuin monen kuukauden agitatio (mikä lisäksi täytyy suorittaa kivimäkeläisten poikkeuslakien alla) osoittanut mitä laajimmalle kansanjoukkoille, miten suuresta merkityksestä esillä oleva presidentinvaali todella on, olisi vakuuttanut joukot siitä, että vaalien on muodostuttava vakavaksi taisteluksi fasismin ja demokratian voimien välillä.

Täydellä selvydellä on tämän kysymyksen asettanut Suomen Kommunistinen puolue. Se osoittaa, että presidentinvaaleilla tällä kertaa on suunnaton merkitys Suomen kohtaloille. Uuden presidentin valtakautena voi tapahtua suuria tapahtumia. Fasismien vaara Suomessa on niin suuri ja hitleriläisen fasismin taholta Suomen fasisiteja yllätetään ja avustetaan niin, että piankin voi olla kysymys uudesta fasisistista kaappausyrityksestä. Fasisistien maiden sotaprovokatsioiden poliittikka on johtanut sellaisen kansainvälisen tilanteen jännittävyyteen, että uuden maailmansodan räjähdys voi seurata milloin tahansa, ellei rauhaa rakastavien kansojen onnistu tätä räjähdystä estää. Tällaisessa tilanteessa on mitä suurimmasta merkityksestä, millaisen miehen käsissä on Suomen

presidentin valta, joka laajuudessaan ylittää useimpien perinnöllisten kuninkaiden vallan. Svinhufvudin tai valkokaartilaiskenraali Mannerheimin tapainen taantumuspresidentti voisi johtaa maan ja kansan tuhoon, osoittaa kaikkea apua fasisistille kaappausmiehille ja tuottaa arvaamatonta turmiota Suomen kansalle. Taantumuspresidentin turvin jatkettaisiin ja kristitettäisiin maan työläisten ja talonpoikaisten hillittömiä riistämistä vienniteollisuuskaupunkien ja pankkihierrojen hyväksi.

Tämän huomioon ottaen onkin SKP kutsunut työtätekeviä ponnistamaan kaikki voimansa taantumuspresidentin valinnan estämiseksi. Sitä varten on tuttava sellaisia ehdokkaita, jotka edes jossain määrin voisivat ehkäistä fasisien suunnitelmien toteuttamista. Yksi tällaisista jo julkisuudessaakin mainituista ehdokkaista on sosialidemokraattisen puolueen johtaja Väinö Tanner ja toinen on ent. presidentti Ståhlberg, jonka lapualaiset v. 1930 ottivat kiinni Helsingissä ja veivät Suomen itärajalle.

SKP tietää erittäin hyvin, että vallankumouksellinen työväestö vain äärimmäisen vastenmielisesti tulee kannattamaan Tannerin tapaisen oikeistososialidemokratian valitsemista, jonka politiikka on ollut työväen etujen vastaista ja joka altituisesti vastustaa kaikkia SKP:n ponnistuksia työtätekevien kaikkien voimien yhdistämiseksi taisteluun fasisia vastaan. Mutta Tannerin on omaa oikeistososialidemokratista kantaansa ajassa-pakosta joutunut ristiriitaaan kokoomuspuolueen ja lapualaisten kanssa, jotka haluavat hävittää myöskin sosialidemokraattisen puolueen. Fasisien taantumuksen lyömiseksi kutsuu SKP jokaista työläistä osallistumaan presidentinvaaliin ja äänestämään sellaisia valitsemia, jotka voivat valita Tannerin tai jonkun porvarillisen demokratian presidentiksi. On selvää, että edessä olevien presidentinvaalien boikottaminen työläisten taholta hyödyttäisi taantumusta eikä auttaisi fasisminvastaisen taistelun, vaan fasismin voimistumista.

Niidenkin puolueiden, jotka tukevat jonkun porvarillisen demokratian kannattajain ehdokkuutta, valitsijamiesehdokkaissa on henkilöitä, joihin ei voi luottaa, erikoisesti hetkellä, jolloin fasisien taholta heitä kohtaan osoitetaan terrorisoiva painostus. Selvästä esimerkkinä tästä olivat presidentinvaalit v. 1931. Silloin esiintyi maalaisliiton vaaligahtasiissaan Ståhlbergin ehdokkuden puolesta, mutta presidenttiä valittaessa sen valitsijamiehet pelästyivät kokoontuneen lapualaistenjoukon uhkauksia ja äänestivät lapualaisten ehdokkaan Svinhufvudin puolesta, joka tulikin valittuna presidentiksi. Fasisien porvaristo olisi nykyin halukas toistamaan tämän väkivallan valitsijamiehiä kohtaan. Siksi on erittäin tärkeä, että valitsijamiehiä valitaan vain tarpeeksi luja ja rohkeita henkilöitä, jotka eivät fasisien uhkauksia pelästy. Siksi kehoittaa Suomen Kommunistinen puolue kaikkia työtätekeviä erikoiseen valppauteen vaaleissa, niin että heidän äänillään voitaisiin vain sellaisia valitsijamiehiä, jotka eivät minkäänlaisten uhkausten eikä minkäänlaisten houkutelusten edessä suoraan sen enempää kuin välillisestikään arvustaisi Svinhufvudin, Mannerheimin tai jonkun muun fasisien taantumuksen apurin valituksi tule-mista.

Vallankumoukselliset työläiset tahtovat jo nyt, ennen presidentinvaaleja, vaikuttaa siihen suuntaan, että kaikki ei-fasistiset voimat yhdistettäisiin fasisista taantumusta vastaan. Eri puolueissa olevat demokraattiset ainekset vetävät viime ajan tapauksista johtopäätökset, ennemminkänsä sen johtopäätökseen, että asiaansa voi puolustaa vain taistelemalla sen puolesta. Ne, jotka valeten myöntävät jokaiseen fasisistien taantumuksen etenemiseen, voivat jonakin "kauniina" päivänä havaita olevansa "Jäämeren keskitysleirillä linnunsointaa keräämässä", millä fasisien pappi ja kansanedustaja Simojoki Suomen porvarillisia demokraatteja jo uhkasi.

Suomen vallankumouksellinen työväestö tekee presidentinvaaleissakin kaikkensa fasisien suunnitelmien murskaamiseksi. Se on täysin tietoinen, että se tällöin taistelee yhtä hyvin oman luokkansa kuin koko Suomen kansan menestyksen ja edistyspuolesta.

Ei vertaa heille voi löytää toista...

(RUNOELMA ESPANJASTA)

Aamuauringo paahattaa ja lämmittää, heinät tuulella hiljalleen huojuu. Aamukaste viel' lehdillä kimmeltää vesi purosaa välikyyn kuohuu.

Vaari Kuzman tarhasaan puuhailee tumma partansa rinnalla heilu. On ikää jo kuusikymmentä, mutta työ käy hältä vielä reilu.

Vaari Kuzman tarhasaan puuhailee ja hymyillen poikaan muistaa: "He varmaan nyt aseistaan ampuen monet fasisitit maahan suista. Minä ylpeilen heistä, koko joukosta teistä,

joita puolatte vapautta maassa. Ei vertaa heille voi löytää toista, he työssä on kunnikaassa."

Aamuauringo paahatta ja kimmeltää sen välkeessä pistimet kiiltää. Sauhu auringon valonkin himmentää, kuulat ilkuun ilmassa viiltää. Joukko hurttaen kylähän ammukselles mässä lapset ja vanhus vakaa, kera kätten omaan odottelee...

Toivoin: "Pelastus viel' ehk' tapaa."

Näet kostoksi siitä, et miehet ei kylän jäänehet rosvojen "turvaan" (luokke raatajoukkojen tie heidän vei), ovat fasisit käyneet tehtävää kurjaan.

Eipä huvitus hurttaen kestä sa kovin kauan, ja sen hinta ei ole halpa.

Jo kapeesta kaviolin tömisee maa, Jo heilui toinenkin kalpa. Isät, veljet puolesta taistelee näin vapautena, kalleimpaina.

Monen fasisistimiekkojen silpoen näin rosvot häitävät konnaillansa.

Vaari Kuzman portilla seisoskelee ja ilme on kasvoilla vakaa "Miten taistossa kävi, kuka voitanut lie?"

Ehkä poikani kuolena kaasa... Kuluu hetki ja vanhus kuulla saa, mitä poikansa toinen haastaa. Hän totuuden kertoo vaik' tietä sen, miten vanhuksen sydänkä raastaa: "Veli urhea, veli kultaainen, Hän taistossa kaatunut on."

Hän urheast' taisteli, ryntäsi päin, nyt matkansa päättynyt on. Vanhuksen kasvat vavahattui, kyynele kirkas poskelle haipuu. Mutta hetken vaan, pian suoriutu, kohta äänensä päättävä kaikuu.

"Kuulkaa sanani veljet, ojentu on teille mä vannon ja takaan, että taistelen siksi kuin Espanjan maa fasisiteista, noist' rosvoista on vapaa". Näin lausui vanhus ja satuloimaan lähti hevostaan, ratuaa hurjaa.

"Nyt miekka ja kivääri antakaa, tähden löymään rosvoa kurjaa. Ja eukkoini, heittäin itkuksi pois, mä, kotia palaan vielä. Kuka raivaa ilman istua voi sen poikansa kuollut on siellä". Pian hän ratsunsa seisäsi on soturiin keskellä oivain.

Muoto vakaa, ryhti moitteeton miekkaansa kuppeellaan hiovain. Eteenpäin joukko nyt kulkunsa saa, pölypilvi maantien peittää. Kuzman eukkolleen kättänsä heilauttaa ja silkinsä silmään heittää.

Kirjoittanut J. RUGOJEV.

VIIME TIEDOT

Kiivaita taisteluita etelä-Espanjassa

Lontoo, 13 tammik. (TASS). Gibraltarista saapuneiden tietojen mukaan Malagan pommituksen aikana kapinalliset ovat ruhjoneet Englannin konsuliviraston rakennusta ja hävittäneet sairaalarakennuksen. Kaikki sairast ovat tuhoutuneet. Samanaikaisesti, kun kapinalliset pommittivat Malagaa ilmassa ja sotalaivoista, he yrittivät käydä hyökkäyksen Esteponan rintamalla (Malagasta lounaaseen), mutta kohtasivat kiivaan vastarinnan ja kääntyivät päälystysnsä puoleen pyynnillä saada lisää joukkoja. Eilen kapinallisten upseerit La Lineassa (lähellä Gibraltarista) kielsivät kaikki kaupungin talot etsien ihmisiä, joita olisi voinut lähettää rintamalle. Täten Esteponan suuntaan lähetettiin 1.500 miestä. Kapinallisten toimia Esteponan rintamalla johtavat italialaiset.

Malagan pommituksen jälkeen kapinallisten risteilijät "Almirante Serva" ja "Kanarias" ryhtyivät ajamaan takaa hallitukselle kuuluvaa laivaa "Aralarmendi", joka oli matkal-

la Malagasta, tuoden elintarpeita Santanderista. Pyrkien pelastautumaan takaa-ajolta, höyrylaiva joutui matkalle Torremolinosissa (lähellä Malagaa).

Lontoo, 13 tammik. (TASS). Tietojen mukaan Reuterin tietojen mukaan kapinalliset heittivät tänään kaikki käytettävissä olevat sotalaivoja La Lineasta ja San Roderista (Gibraltarista pohjoiseen) Esteponan rintamalle, jossa he arvelevat kohtaavansa kiikkään vastarinnan hyökkäykselle Malagaa. Lisäjoukkojen siirtämistä varten kapinalliset ovat mobilisoineet kaikki autobussit, kuorma- ja henkilöautot. Eräissä tiedonannossa osoitetaan, että hallituksen sotalaivojen tekneet voimakkaan vastahyökkäyksen Esteponasta ja etenevät kapinallisten valtaamalla alueella.

Viime yönä tuotiin Ceutasta Algecirasiin yli 300 kenttätykkiä. Saatujen tietojen mukaan nämä tykit on valmistettu ulkomailta.

Madridin rintamalta

Paris, 14 tammik. (TASS). Espanjasta saapuneiden tietojen mukaan Madridin rintamalla on sanka sumu vaikeutunut sotalaivoja, varsinkin

lentovoimien toimintaa. Kuitenkin ovat tasavaltalaisten ryntäysjoukkolaiset tehneet useita rohkeita ulosryntäyksiä.

Saksalaisten sotalaivojen merirosvous Espanjan rannikolla

LONTOO, 13 tammik. (TASS). Kuten tiedot Reuterin Santanderissa oleva kirjenvaihtaja tiedotti, saksalaiset risteilijät "Königsbergin" komentaja on lähettänyt Santanderin kuvernörille telegrammin, jossa hän osoittaa, että hän laskee Lastresin satamassa lähellä Gijonin maihin espanjalaisen höyrylaivan "Martha Ungerin" miehistön ja kapteenin. Kuten tunnettu, risteilijä "Königsberg" on anastii höyrylaivan "Martha Ungerin" tammikuun 3 päivän ja vei sen mukanaan. Santanderin kuvernööri on vastannut, että miehistön

palauttaminen ei muuta sitä tosiasiaa, että höyrylaivan "Martha Ungerin" anastaminen on rikoksellinen teko. Kuvernööri vasti höyrylaivan palauttamista, sillä se on Espanjan laillisen hallituksen omaisuutta. Tähän telegrammiin ei "Königsberg" ole vastannut.

BILBAO, 13 tammik. (TASS). Saksalaisen risteilijän "Königsberg" on laskenut maihin lähellä Lastresin kylää Gijonista itään, Espanjan hallituksen höyrylaivan "Martha Ungerin" miehistön, jonka mainittu risteilijä joku aika sitten pidätti Espanjan vesillä.

Kapinalliset mobilisoivat uutta sotaväkeä

LONTOO, 13 tammik. (TASS). Tiedot Reuterin kirjenvaihtaja, joka on kapinallisten alueella Avilassa, tiedotti, että kapinallisten päälystyö on antanut uuden prikaasin kaikkien

v. 1915 viimeisellä neljänneksellä syntyneiden sekä v. 1936 kutsuntaan sisältyneiden, mutta kutsunnassa kelpottomiksi todettujen mobilisoinnista.

Pakolaisuus kapinallisten armeijassa

BILBAO, 13 tammik. (TASS). Kapinallisten leiristä La Corunasta (Galicia) saapuneiden pakolaisien sanojen mukaan jalkaväkirykmentin sotilaat ovat yrittäneet nostattaa kapinaa, mutta vakolien seurauksena tämä yritys tuli epäonnistuneeksi. Kaikki sotilaat, joita epäiltiin kapinan valmistelusta, on ammuttu

ilman tutkimusta ja oikeudenkäyntiä. Logroñan kaupungissa on sotilaiden keskuudessa suurta tyytymättömyyttä. "Kärsimättömyydellä" - lausuvat pakolaiset - me odotamme tasavaltalaisten sotalaivojen hyökkäystä, sillä hyökkäyksen aikana on helpompaa lähteä pakoon".

Malagan pommitus

PARIS, 13 tammik. (TASS). Samanaikaisesti, kun Malagaa pommitti kaksi kapinallisten risteilijää, 6 fasisista lentokoneita pommitti kaupunkiin noin 100 syytyspommia.

Uhrien lukumäärä nousee 300 kuolleen ja yli tuhanteen haavoittuneeseen.

SOVETTI-KARJALASTA

Tuotannollinen nousu Sorokan sahoilla

Sorokka, 14 (Karel-TASS). Puolueen Karjalan Aluekomitean kutsuun suorittaa taistelujärjestyksessä v. 1937 tehtävät, ovat Sorokan sahojen työläiset vastanneet uudella tuotannollisella nousulla ja sosialistisen kilpailun voimistuttamisella. Tällä hetkellä kilpailee jo yli 650 työläistä, joista 94 on tehnyt henkilökohtaisen sopimuksen. "Proletaari"-sahan stahanolainen Stepan Ogblev on sitoutunut täyttämään norminsa joka päivä 180 prosentilla.

Teräsalurien esimerkin mukaan haastavat sorokkalaiset Kemian sahan sosialistisen kilpailun. Parastaikaa käsittelevät he sosialistisen kilpailun haastetta. Sen mukaan he aikovat täyttää vuosiplaaninsa Lokakuun vallankumouksen 20-vuotispäivän mennessä.

Metsätyöläinen Ugarov hakkaa 47 festmetriä päivässä

Präsaan lespromhoosin Kintaan mekanisoidulla punkilla kehittyä metsätyövälineitä. Viime päivinä parhaiden stahanolilaisten riveihin on asettunut tov. Ugarov. Työskennellen apulaisena Jegor Trifonovin kanssa hän päivittäin hakkaa 47 fm.

Sesongin alusta alkaen stahanolilainen Ugarov on hakanut 1.385 fm. puutavaraa.

Metsätyöläiset yhtyvät yleisliittolaiseen kilpailuun

Vuosi 1937 on maassamme tullut merkityksi sosialistisen kilpailun uudella mahtavalla nousulla.

Raskaan teollisuuden kansankomissaari tov. Ordzhonikidzen vetoamusta puoleen Karjalan Aluekomitean päätös kilpailun voimistuttamisesta tasavallan teollisuudessa, löytävät elävää vastakaikua myös Karjalan metsätyöläisillä. Hakkaajat, ajat, autonajat ja traktoristit yhtyvät metsätyöläisten yleisliittolaiseen kilpailuun.

Viikon mekanisoidulla punkilla yleisliittolaiseen kilpailuun ovat yhtyneet stahanolilaiset

Stalinilainen huolenpito ihmisestä

Puolueen ja hallituksen päätös tekniikkien, rakkien, aikuisten koulujen ja lastenkotien pedagogiselle henkilökunnalle on herättänyt suurta nousua ja innostusta Petroskoin pedagogien keskuudessa.

Metsäteknikkien opettajat käsittelevät päätöstä suuren innostuksen vallassa. Kaikki merkitsivät, että päätös on ilmaus puolueen ja hallituksen osoittamasta huolenpidosta ihmisistä, kaadreista sekä ilmaisivat kiitollisuutta ja rakkauden sanoja puolueen johtajalle tov. Stalinille.

Vastaukseksi puolueen ja hallituksen päätökseen, metsätekn-

niilo Arola ja Edvard Haanpää, jotka ovat sitoutuneet talvisesongin aikana ajamaan traktorilla 40.000 festmetriä.

Präsaan lespromhoosin Kintaan mekanisoidun punkin traktoristi Konstantinov on yhtynyt metsätyöläisten ja traktoristien yleisliittolaiseen kilpailuun, sitoutuen sesongin aikana ajamaan 30.000 festmetriä, ja haastanut kilpailuun traktoristi Grigorjevin.

Kilpailuun on myöskin yhtynyt Kintaan punkin ja Präsaan rajonin paras metsätyöläinen Maksim Bogdanovitš Ivanov.

kumiin työntekijät sitoutuivat yhä kohottamaan opetuksen laatua sekä pedagogien yleistä ja erikoista ammattitaitoa.

Suurella innostuksella ottivat Petroskoin lastenkodin kasvattajat vastaan puolueen ja hallituksen päätöksen lastenkodin työntekijäin palkan kohottamisesta.

Palavasti tervetien päätöstä kasvattajat sitoutuivat korjaamaan vielä jäljellä olevia epäkokoja työssänsä ja samaan aikaan, että kuluvaan oppivuoden aikana kaikki lastenkodin kasvattajat olisivat opiskelussa kättäviä. (Karel-TASS).

Karelien rahvahan iskuvu

Vesojuznoin radio festivalin avauksella, Karjalan rahvahan iskuvu pidi ensimmäisen ja suuren eszamenan, meidän muan rahvahan iez.

Karjalan rahvahan narodnoi iskuvu thomannu jonnenu liityi yhteh, yhtehizeh kukkijah mnogonatsionalnoin sovetkoin sojuusan iskuvah.

Karjalan rahvas jälles okjabrskoidu revoljutsiedu jo zavodi kazvuia i rubei andamah omua iskuvua, natsionalnoidu formua myöten i sotsialistisheskoisno soderzhaanidun myöten. Karjalan rahvas yhtes toizien natsionalnostiloin kera pajattu: omua ozaa, oman muan pobiedoi. Niilöis pajolois kuuluu, vesselys kudaman andoi rahvahal muudroi tov. Stalin.

Nämät pajot eulla endizen moizet kudamie pajatettih ennetuotat i diedjat. Endizis pajolois kuuluu ainos kurjus i igävy.

Nygöizis pajolois kuuluu ainos ihastus, oza i stremlenie vie parembah elaijah. Tshomannu kukannu kukkiu Karelien iskuvu. Pienes krushkas kazvoi respublikanskoi simfonisheskois orkestru, kudai sai hyvän otshenkan ezmaizes vesojuznoin radiofestivaljas. Mugai ei ammuine thsentralnoin domkulturan hora, kudain sai hyvän otshenkan ensimmäizel vesojuznol olimpiadal.

Uudeh luaduh rubei pajattamah endine Karelskoi kandelah. Kandelah orkesteri oli premiruittu ensimmäizel vesojuznol radiofestivalin, ei ammuine vesosah viistuppi suurien uspiehoike Moskovas i Leningruadas. Kazvettih tiatrat, kui venjalaine, a mugai, natsionalnoi, kudamat tulduh lujikes kolektiivis.

Lujenou i kazvau hudozhvennois samodjeatelnosti; krasnoarmeiskoi, kolhozniekoin i ruadajien, kudamat poljuzijahas suuril uspiehoil. Petrovskoin

kolhozniekoin hora, lyzhnoin fuabrika hora, ekstrentitsheskois orkesteri Kondupohjan bumazhnoin fuabrika i horat, ansablaj toizien moizien kolektiivoin uspiehoike kazveth.

Tantsovalnoid grupat, Kondupohjan, Sorokan, Petrozavodskoin garnizonan, i otelnoit ispolniteljat, pajattajaj, soitajaj, suurnan sanelijaj, kai hyö prosluavith omua muadu omil pajoloil.

Hudozhestvennois samodjeatelnosti — täis zolotois iskustvan fondas kazvettih prekrasnoit kolektiivaj, kudamat propagandirujah Karjalan kulturia, ei yhtes vai Karjalan sydämeä, a dazhe kakkie muadu myöten. Meidän muan rahvahan iskustval on annettu kai usloviet hänen levimietel. Meidän muan rahvahan iskuvu on okruzhittu suural juboval i vniimiel. Se poljuzitshheh level potdershkal i avul pravijteljshvennois i partiinolois organizatsieloin puoles i suural potdershkal i avul kaikis suurimas sovetkoin kulturas — Leninin linnan kultuuraspai.

Karelskoin iskustvan ruadajaj suuresti blagodaritah Leningradskoloin iskustvan ruadajaj kudamat ylen ajal avutettih razvivajaj meidän iskustvua. Osobennoit blagodarstvennoit anneth meidän iskustvan ruadajaj tov. Zhdanoval, kudain vniimatjelnois karelskoin iskustvan kazvanduia i avuttasidä kui vai voibi.

Tov. Zhdanovan initsiativan mugah, lopul täädä kuudu Leningradskoloin Karelskoin iskustvan dekadu, kudain roihes ensimmäine levei ozutus ei Karelien sydämes i kudain ozuttuu amat dostizheniet.

Karelskoin iskustvan dekadu Leningruadas, se eule prostoi ajelus. Se dekadu imeitshou suuren poliitsheskois znatshjenien. Se tulou olemah jarkoinnu demonstratsiennu meidän tuloksis i Leninsko-Stalinskoin natsionalnoin poliitikan tuloksis. Hudozhestvennois kolektiivaj i otelnoit ispolniteljat kudamat on valitut kudaman utshastieh ihastuksis valmistutah sih i tshobi ozuttua Leninin linnal hudozhestvennois meidän rahvahan tvortshestu. Suuret i slavnait sotsializman pobiedat, kudamat vdohnolajajah miljonoi i kazvatteth heidu tvortsheshkoil entuziazmal. Anna kukkiu rahvahan iskustvu i anna raviembah kuuluu hänen pajot suureh vohdzhaj nishkoi, — muudroi Stalinin nishkoi.

Venjakieljes kiändänäh P. Kirjanov.

KUTASSA: kanteleorkesterin esityksinä esillä NATASHA KONDRATJEVA esittää karelijalaisia tanssia "tanssi pärevalossa". Foto — J. Koskin.

Kui minä provodin perepisuitshustus

(Hrisanovan Aleksandra Nikolajevnan raskuasu)

kävyin suane kus häi ruadot. A tämän riante itogakse sain, kui ozutti kontrolnol proverkku, shito minun utshastkol ei diänäh kirdjuttamatta ni yksi hengi, hotjoi lui suuri rahvahan kävely. Kirdjutin kaikkie 229 hengie. Minä boleishin en vai omaz no

i toizien utshastkois. Nähty toizien ruates ei instruktshin mugah mie objavljoitshin perepisnoih punktah, shitobi voidais aiganah porpuavie oshpikat.

En voi sanoil sanuu mittuine oli naseleenien otshosheenie. Naseleenie ylen ajal avutti minun ruaduo. Naseleenien otshoshien hyvin kuvuu se priimieru, shito djoaga talois pandih samovuaru ilizhe murginu.

Ozattomat rodivuttih ozakkahikse

(Vieljärven "Kirov" nimizen kolhozan kolhoznitsan Marfa Piminovnan Zaharovnan raskuasu)

Köyhäs perheh rodivuini minä — sanou Marfa Piminovna. Tuatal oli ynnäh kuuzi lastu. Ei häi voinuh meidy kazvattua mugah pidänys. Köyhy eloz andoi i minulleni silloi tiedä itshen. Djo kolmitoistu vuodizennu djoovuini minä, opastuksen tilas, katsho-

mah vierahie lapsie. Katshomatti shi shito minul on 8 lastu, a meidy on kaksi ruadajaj, myö elämmö hyvin. En minä voinuh enne duumajaj moizes zakonas kui meil annettih. Sen zakonan mugah meil gosdarstvu andoi 4.000 rubljua, shitobi avuttua kazvattua minun lapsie. Ei olluh minun elokses toistu moistu vuottu kui vuosi 1936.

Toizenmoine eloz on nygöi minä i minun lapsil, jeshi minä en voinuh opastuo dazhe kirdjuttamah omua nimie, kui minun lapsis opastuu djo viizi.

Vasja opastuu kaheksannes klussas, Mishu opastuu sedjmois, Vanja opastuu nelljandes, Miina i Polja opassutah ensimmäizes klussas.

Voijah minun lapset kävyä nygöi shkolah on heil hyvät kengät djallas. On heil pajlot piäl. Minä omil silmil näen kui kazveth minun lapset, heil i minul on ylen hyvä, ozakas eloz.

Minä ei voi sanuu moistu moistu blagodomostie, mittuine diäiz andua meidän iäl, meidän armahal tov. Stalinil Konstitutsies i zakonas suuri perehisen avuttamizes.

Todenäköinen sää tänään

Koko Karjalassa kantaaltaan piltvistä, ajoittain saitea. Lämpömitta yllä — 8°-13° ja päivällä — 5°-10°. Koltalainen luoteistuuli. Pohjoisessa lumipyräjä.

Kulttuurin Tieteellinen Tutkimusinstituutti

Näinä päivinä teki Karjalan Sovnarkom päätöksen Karjalan Tieteellisen Tutkimusinstituutin uudistamisesta.

Vuoteen 1937 saakka oli instituutti monikomplektinen tieteellinen tutkimuslaitos, joka tutki kaikkia kulttuurin, ekonoomikan ja luontaisten tuotanto-voimien pääkysymyksiä Karjalassa. Tällainen monipuolinen erilaisia tieteen haaroja käsittävä toiminta hajotti instituutin voimia, eikä antanut sille mahdollisuutta keskittää kaikkia sen mahdollisuuksia karjalaisen kulttuurin kysymyksiin sekä sen muodostui rinnakkaisiksi monien muiden tieteellisten laitosten työn kanssa. Lähtien tästä ja ottaen huomioon karjalaisen kulttuurin, erikoisesti kielen, Karjalan historian, kansan luomistyön tutkimisen välttämättömyyden, Karjalan Sovnarkom päättikin uudistaa Tieteellisen Tutkimusinstituutin Kulttuurin Tieteelliseksi Tutkimusinstituutiksi. Instituutin maatalousosastoja ja agronomien laboratorio luovutetaan Maa-asian kansankomissariaatin koekesämälle, johon tulee keskittymään kaikki maataloudellinen tieteellinen työ.

Keskustelussa päätöksen johdosta TASSin kirjenvaihtajan kanssa instituutin tiirettöri tov. Nikandrov ilmoitti:

Sovnarkomin päätös instituutin muuttamisesta Kulttuurin Tieteelliseksi Tutkimusinstituutiksi on kirkas todistus puolueen ja hallituksen osoittamasta huomiosta Karjalan kansan kulttuurin tutkimiseen.

Sovnarkomin päätöksen muuttamisesta Kulttuurin Tieteelliseksi Tutkimusinstituutiksi on kirkas todistus puolueen ja hallituksen osoittamasta huomiosta Karjalan kansan kulttuurin tutkimiseen.

Sovnarkomin päätöksen muuttamisesta Kulttuurin Tieteelliseksi Tutkimusinstituutiksi on kirkas todistus puolueen ja hallituksen osoittamasta huomiosta Karjalan kansan kulttuurin tutkimiseen.

Sovnarkomin päätöksen muuttamisesta Kulttuurin Tieteelliseksi Tutkimusinstituutiksi on kirkas todistus puolueen ja hallituksen osoittamasta huomiosta Karjalan kansan kulttuurin tutkimiseen.

Hyppymäki Petroskoihin

Tammikuun 10 päivänä saapui Petroskoihin Leningradista tunnettu hyppymäki rakentaja insinööri Mejer. Tov. Mejer toi mukanaan hyppymäen piirustuksia, tarkasti paikan mihinkä se tullessa rakentamaan (Friedrich Engelsin kadun päähän).

Keskustelussa TASSin kirjenvaihtajan kanssa insinööri Mejer ilmoitti: — Paikka hyppymäen rakentamista varten on hyvä. Mäen yleinen pituus

Viestihiihto Petroskoissa

Kuluvan vuoden tammikuun 18 päivänä järjestetään yleisjärjestyksessä viestihiihto 31 kilometrin matkalla. Kilpailuun voivat osallistua Karjalan kaikki urheilijahdistykset. Joukkueeseen kuuluu 7 henkilöä: 3 miestä, 2 naista, ja 1 ikämies (yli 35-vuotias) ja yksi poika (syntynyt vuonna 1917, 1918 tai myöhemmin). Lähtö tapahtuu Vapauden torilla täsmälleen kello 11 aamulla.

Hiihtomatka: Ensimmäinen, 5 kilometrin etappi (miehille): Vapauden tori — sähköasema — Lososinan rantakatu — Volodarskin prospekti — Rihikatu — Anohinin katu — Pelotoku, Gyllingin katu — Zakamenskin poikkikatu — Lokakuun 25 päivän tori — Karl Marxin katu — Vapauden tori (viestin vaihto Vapauden torilla).

Toinen, 4 kilometrin etappi (miehille): Vapauden tori — Sovettiläisä — Vytegeroskin katu — Volodarskin katu — Rihikatu — Anohinin katu — Gogolin katu — Friedrich Engelsin katu — Lokakuun 25 päivän tori — Karl Marxin katu — Vapauden tori (viestin vaihto).

Kolmas etappi (pojille): Vapauden tori — Sähköasema — Lososinan rantakatu — Volodarskin katu — Rihikatu — Anohinin katu — Pelotoku, Gyllingin katu — Gogolin katu — Friedrich Engelsin katu — Lokakuun 25 päivän tori — Karl Marxin katu — Vapauden tori.

Ilmoittautua voi vielä kilpailupäivänä.

Punaisen ristin työ rempallaan Koivuniemessä

Kun tarkastettiin Punaisen ristin peräjäsestön työ Koivuniemessä, niin tuli esiin kuva, mikä näytti mielen hälyttömäksi ja taitamattomuus johtavaksi. Nyt ovat asiaperit ja jäsenmaksut merkit paperiin kääritynä ja pölyn peittäessä. Ei ole jäsenluetteloa, eikä tietoa, kuka on maksanut jäsenmaksunsa vltta 1936, kuka ei.

Tämä johtuu siitä, että järjestön asiat on annettu luvataidottoman henkilön huostaan. Tämän henkilön valinta tapahtui Punaisen ristin rajonikomitean edustajan (tov. Karjalainen) läsnäollessa.

U. Autio.

kaisesti tulee instituutimme käsittelemään yksinomaan linkvistikan (oppi kielestä), historian, folkloorin, etnografian ja arkeologian kysymyksiä. Tällainen työn suunta antaa instituutilleme mahdollisuuden kohottaa Karjalan kulttuurin tutkimisen tarpeellisuutta tasolle.

Instituutin työohjelma vuodelksi 1937 vastaa pääpiirteissään Sovnarkomin päätöksessä esitettyä tehtäviä. Instituutin tematisesta plaanista me olemme jo ilmoittaneet. Siksi jääkin vain sanottavaksi, että ne huomattavat määrärahat ja tieteellisten työntekijäin täydennysluovut sängen suositut olosuhteet tieteellisen työn jatkuvaa kehittämistä varten.

Meidän pääryhmämme — linkvistinen, folkloori ja historiallinen — ovat täytetty tieteellillä voimilla. Niiden lisäksi osallistuu näiden, samoin kuin etnografisen ja arkeologisen ryhmien työhön leningradilaisia ja moskvalaisia tieteellisiä työntekijöitä. Kuitenkin ei silti instituutti ole kaaderikysymystä kokonaan saanut ratkaistuksi ja siinä suhteessa pitää sitä avustaa.

Tasavallan rajoneissa me nyttemmin laajennamme instituutin tieteellisten työntekijäin-kirjeenvaihtajan verkostoa ja suoritamme toimenpiteitä vetääksemme instituutin työhön meille hyödyllisiä henkilöitä.

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Kuten kaikesta tästä näkyy, laajentaa Sovnarkomin päätös huomattavalla tavalla instituutin työtä Karjalan kansan monipuolisen kulttuurin tutkimisessa. (Karel-TASS).

Vastaavan toimittajan sijainen A. VIHOLAINEN

TIEDOTUS

Tammikuun 16 päivänä kaupungin puoluekabinettissa työskentelevät propagandistien koulut (puolueverkoston). Opiskelu alkaa kello 10 aamulla. Puoluekabinetti.

KARJALAN VALTION PEDAGOGIEN INSTITUUTTI

Ilmoittaa uuden vastaoston instituutissa valmistaville 7 kuukautta kestäville kursseille suomen- ja venäjänkielisiä ryhmiä työstä irroittaan. Oppilaat turvataan stipendillä ja yhteisannolla. Pyykijöitä vaaditaan päättämätön keskeisvistä.

Omakitaisesti kirjoitettu anomuksen on liitettävä:

1) Lyhyt elämäkerta.

2) Todistus terveyden tilasta.

3) Todistus sivistyksestä.

4) Todistus viimeisestä työpaikasta.

Kursit alkavat työskentelynsä 5 päivä helmikuuta 1937.

Anomukset on lähetettävä osoitteella: g. Petrozavodsk, Vyteroperehское шоссе, корпус № 1.

Kurssien johtaja: BRANDT.